

יד אלה ראשי בית-אבתם בני ראובן בכר ישראל חנוך ופלוא חצרן וכרמי אלה משפחת ראובן:

אלה ראשי בית-אבתם בני ראובן בכר ישראל חנוך ופלוא חצרן וכרמי אלה משפחת ראובן:
אלין רישי בית אבהתהון בני ראובן בוכרא דישראל חנוך ופלוא חצרון וכרמי אלין זרעית ראובן:

טו ובני שמעון ימואל וימין ואהל ויכין וצחר ושאול בן-הכנענית אלה משפחת שמעון:
ובני שמעון ימואל וימין ואהל ויכין וצחר ושאול בן-הכנענית אלה משפחת שמעון:
ובני שמעון ימואל וימין ואהל ויכין וצחר ושאול בר כנעניתא אלין זרעית שמעון:

טז ואלה שמות בני-לוי לתלדתם גרשון וקהת ומררי ושני חיי לוי שבע ושלושים ומאת שנה:

ואלה שמות בני-לוי לתלדתם גרשון וקהת ומררי ושני חיי לוי שבע ושלושים ומאת שנה:
ואלין שמהת בני לוי לתולדתהון גרשון וקהת ומררי ושני חיי לוי מאה ותלתין ושבע שנין:

יז בני גרשון לבני ושמעי למשפחתם:

בני גרשון לבני ושמעי למשפחתם:

בני גרשון לבני ושמעי לזרעיתהון:

יח ובני קהת עמרם ויצהר וחברון ועזיאל ושני חיי קהת שלש ושלושים ומאת שנה:

ובני קהת עמרם ויצהר וחברון ועזיאל ושני חיי קהת שלש ושלושים ומאת שנה:

ובני קהת עמרם ויצהר וחברון ועזיאל ושני חיי קהת מאה ותלתין ותלת שנין:

רשי

(יד) אלה ראשי בית אבתם, מתוך שהזקק ליחס שבטו של לוי עד משה ואהרן בשביל משה ואהרן, התחיל ליחסם דרך תולדותם מראובן. (בפסיקתא גדולה פ"ו) ראיתי: לפי שקנטרם יעקב אביהם לשלשה שבטים הללו בשעת מותו, חזר הכתוב ויחסם פאן לבדם, לומר שחשובים הם):

(טז) ושני חיי לוי וגו', למה נמנו שנותיו של לוי, להודיע כמה ימי השעבוד, שכל זמן שאחד מן השבטים קים, לא היה שעבוד, שנאמר: "וימת יוסף וכל אחיו" (שמות א' ו), ואחר כך: "ויקם מלך חדש" (שמות א' ח), ולוי האריך ימים על כלם:

(יח) ושני חיי קהת, ושני חיי עמרם וגו' (פסוק כ'), מחשבון זה אנו למדים על מושב בני ישראל ארבע מאות שנה שאמר הכתוב. שלא בארץ מצרים לבדה היו, אלא מיום שנולד יצחק, שהרי קהת מיורדי מצרים היה. חשב כל שנותיו ושנות עמרם ושמונים של משה, לא תמצאם ארבע מאות שנה. והרבה שנים נבלעים לבנים בשני האבות:

יט ובני מִרְרֵי מַחְלֵי וּמוֹשֵׁי אֱלֹה מִשְׁפַּחַת הַלְוִי לְתַלְדָּתָם:
ובני מִרְרֵי מַחְלֵי וּמוֹשֵׁי אֱלֹה מִשְׁפַּחַת הַלְוִי לְתַלְדָּתָם:
ובני מִרְרֵי מַחְלֵי וּמוֹשֵׁי אֱלִין זְרַעֲיִת לְוִי לְתוֹלְדֹתֶיהוֹן:

כ וַיִּקַּח עַמְרָם אֶת־יוֹכְבֵד בְּדָתוֹ לֹא לְאִשָּׁה וּתְלָד לֹא אֶת־אֶהֱרֹן וְאֶת־מִשֶׁה וּשְׁנֵי חַיֵּי עַמְרָם
שִׁבְעַ וּשְׁלֹשִׁים וּמֵאֵת שָׁנָה:
וַיִּקַּח עַמְרָם אֶת־יוֹכְבֵד בְּדָתוֹ לֹא לְאִשָּׁה וּתְלָד לֹא אֶת־אֶהֱרֹן וְאֶת־מִשֶׁה וּשְׁנֵי חַיֵּי עַמְרָם שִׁבְעַ וּשְׁלֹשִׁים
וּמֵאֵת שָׁנָה:

וַיִּסְכֵּב עַמְרָם יֵת יוֹכְבֵד אַחַת אֲבוּהִי לִיָּה לְאִנָּתוֹ וַיִּלְיֵדַת לִיָּה יֵת אֶהֱרֹן וַיֵּת מִשֶׁה וּשְׁנֵי חַיֵּי עַמְרָם מֵאָה
וּתְלָתִין וּשְׁבַע שָׁנִין:

כא ובני יִצְהָר קָרַח וְנַפְג וְזִכְרִי:
ובני יִצְהָר קָרַח וְנַפְג וְזִכְרִי:
ובני יִצְהָר קָרַח וְנַפְג וְזִכְרִי:

כב ובני עֲזִיָּאֵל מִיִּשְׂאֵל וְאַלְצָפָן וְסִתְרִי:
ובני עֲזִיָּאֵל מִיִּשְׂאֵל וְאַלְצָפָן וְסִתְרִי:
ובני עֲזִיָּאֵל מִיִּשְׂאֵל וְאַלְצָפָן וְסִתְרִי:

כג וַיִּקַּח אֶהֱרֹן אֶת־אֱלִישֶׁבַע בַּת־עַמִּינָדָב אַחֹת נַחֲשׁוֹן לֹא לְאִשָּׁה וּתְלָד לֹא אֶת־נַדָב
וְאֶת־אֲבִיהוּא אֶת־אֶלְעָזָר וְאֶת־אִיתְמָר:
וַיִּקַּח אֶהֱרֹן אֶת־אֱלִישֶׁבַע בַּת־עַמִּינָדָב אַחֹת נַחֲשׁוֹן לֹא לְאִשָּׁה וּתְלָד לֹא אֶת־נַדָב וְאֶת־אֲבִיהוּא
אֶת־אֶלְעָזָר וְאֶת־אִיתְמָר:
וַיִּסְכֵּב אֶהֱרֹן יֵת אֱלִישֶׁבַע בַּת עַמִּינָדָב אַחֲתִיהָ דִּנְחֲשׁוֹן לִיָּה לְאִנָּתוֹ וַיִּלְיֵדַת לִיָּה יֵת נַדָב וַיֵּת אֲבִיהוּא יֵת
אֶלְעָזָר וַיֵּת אִיתְמָר:

כד ובני קָרַח אֶסִּיר וְאַלְקָנָה וְאַבִּיאָסָף אֱלֹה מִשְׁפַּחַת הַקָּרְחִי:
ובני קָרַח אֶסִּיר וְאַלְקָנָה וְאַבִּיאָסָף אֱלֹה מִשְׁפַּחַת הַקָּרְחִי:
ובני קָרַח אֶסִּיר וְאַלְקָנָה וְאַבִּיאָסָף אֱלִין זְרַעֲיִת קָרַח:

רש"י

(כ) יוֹכְבֵד בְּדָתוֹ, אַחַת אֲבוּהִי, בַת לְוִי, אַחֹת קָהַת:

(כג) אַחֹת נַחֲשׁוֹן, מִכָּאֵן לְמִדְּנוֹ: הַנּוֹשֵׂא אִשָּׁה, צָרִיף לְבַדֵּק בְּאַחִיהָ (כ"ב ק"ג):

כה ואלעזר בן-אהרן לקח-לו מבנות פוטיאל לו לאשה ותלד לו את-פינחס אלה ראשי אבות הלויים למשפחתם:

ואלעזר בן-אהרן לקח-לו מבנות פוטיאל לו לאשה ותלד לו את-פינחס אלה ראשי אבות הלויים למשפחתם:

ואלעזר בר אהרן נסיב ליה מבנת פוטיאל ליה לאנתו וילידת ליה ית פינחס אלין רישי אבהת ליואי לזרעיתהון:

כו הוא אהרן ומשה אשר אמר יהוה להם הוציאו את-בני ישראל מארץ מצרים על-צבאתם:

הוא אהרן ומשה אשר אמר יהוה להם הוציאו את-בני ישראל מארץ מצרים על-צבאתם:
הוא אהרן ומשה די אמר יי להון אפיקו ית בני ישראל מארעא דמצרים על חיליהון:

כו הם המדברים אל-פרעה מלך-מצרים להוציא את-בני-ישראל ממצרים הוא משה ואהרן:

הם המדברים אל-פרעה מלך-מצרים להוציא את-בני-ישראל ממצרים הוא משה ואהרן:
אנון דמללין עם פרעה מלכא דמצרים לאפקא ית בני ישראל ממצרים הוא משה ואהרן:

כה ויהי ביום דבר יהוה אל-משה בארץ מצרים:

ויהי ביום דבר יהוה אל-משה בארץ מצרים:

והוה ביומא דמליל יי עם משה בארעא דמצרים: **שרישי**

רשי

(כה) מבנות פוטיאל, מזרע יתרו, שפטם עגלים לעבודה זרה, ומזרע יוסף שפטפט ביצרו (ב"ב קט:):

(כו) הוא אהרן ומשה, אלו שהזכרו למעלה, שילדה יוכבד לעמרם. הוא אהרן ומשה אשר אמר ה'. יש מקומות שמקדים אהרן למשה ויש מקומות שמקדים משה לאהרן, לומר לה ששקולין פאחד. על צבאתם, 'בצבאותם' — כל צבאם לשבטיהם. יש 'על' שאינו אלא במקום אות אחת: "ועל חרפך תחיה" (בראשית כו מ), כמו 'בחרפך'. "עמדתם על חרפכם" (יחזקאל לג כו), כמו 'בחרפכם':

(כו) הם המדברים וגו', הם שנצטוו, הם שקימו. הוא משה ואהרן, הם בשליחותם ובצדקתם מתחלה ועד סוף:

(כה) ויהי ביום דבר וגו', מחבר למקרא שלאחריו: